

Et Kys.

(Af J. F. Friis.)

—**—

(Slutn.)

Med første Hornjelse, "svarede Kan-daten, som begyndte at jaar sin hædvan-lige Sitterhels tilbage; "men Stigboj-leme ere altfor lange, Mr. Engelhard."

"Saa hold Dem i Manten, Hojst-eide," svarede han i en munter Tone, "Paa min Kone, thi nu agerer jeg Bremse", og dermed gav han hendes hæder et Smak af sin Ridepist.

Derefter sloj afsted, efterfulgt af hendes hæder, saa godt han formaaede.

Paa Trappen modtog Mr. Engelhard og hendes hæder hendes Mand, med hvem de intiges ind i Dagligstuen.

"Maa jeg forestille Dig troen En-nas Forlovede, hjere Robert", udbrød Mr. Engelhard og pegede paa den unge Mand.

"Maa, maa jeg da gratulere Dem," svarede Mr. Engelhard idet han vendte sig til hætteneren. "Drotten Jensen er en ligesaa dygtig, som elstelig Pige, som vil ajøre Dem lykkelig, ej at tale om, at De i de gamle Præstefolk saa et Par heilige Svigerforeldre; men sig mig, hvortor et Stavnemøde med min Kone, for at fortælle hende dette?"

"Nej, nej," svarede Juven smilende. "Dette var bare en lille Ryhed for Tids-jordvæ; thi kan Du narre mig, saa kan jeg ogsaa narre Dig, og jeg sagde understættig paa Hjemvejen, at jeg ikke vilde hæde et Ord om, hvad han havde at sige mig, for Du var tilfæde. Hvad var det saa?" spurgte hun sin Hættener.

Som De snart kom forstaa, "begyndte Mr. Hassing med en Woer, som ellers ikke var ham egen, "vil jeg helst være fri for at sige det; men da jeg indser, at det vilde sulle mig i et underligt Vis, hvis jeg bad mig frøggen for at sige, hvad der havde bevæget mig til at udbede mig Modt idag, saa skal jeg ogsaa rent ud fortælle det!"

"Fredags var der Vaccination i Stolen, hvorefter Doktor Dueren git-ten i Præstegaarden og sagde til Pastor Jensen, at da han Astenen forud havde været i Selstab med Prælator Hansen, havde denne kaldt ham ind i et andet Beret og sagt ham, at han kort før han gik derhen, havde opsat Betingel-sene for en Skismisse mellem Proprietær Engelhard og hans Kone, og at han fulgte ud med Proprietæren næste Morgen for at saa Sagen bragt i Orden; men at dette gjorde ham særliges ondt, og da han nu vidste, at Lægen var en god Ven af de to Præstefolk, foreslog han ham at tage ud til dem, medens han endnu var paa Gaarden som af en Hen-delse, saa stude Mr. Jensen nok bringe Sagen paa Bane, og saa burde de ikke komme inden Kl. 11, men Præsten havde bant overvejende Grunde, hvorfor han ikke lunde raade dem til at tage derhen, og dette Sidste var virkelig Tilfældet, idet man tilkomme Svigerfader mente, at han ikke usædet burde blande sig i denne Sag, men lovede tillige, at han, naar den Tid kom, skulle tale saaledes til Mand og Kone, som baade hans Ven-stab og Begge og hans Kald som Herrens Djener, waatte lade ham finde Ord til. Nørigt blev hele Familien i høj Grad bedrøvet ved at høre om dette Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt, stundne satte, hvorledes denne Splid fandt være opstået mellem et Præstefolk, de hidtil syntes at have lever i det lykkelige Samliv. Jeg lunde ikke lade dem at tanke paa denne Ulykke, hvis ikke Arasjeg maatte tilskrive mig selv at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil, bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem, Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade

dem at tanke paa denne Ulykke, hvis

ikke Arasjeg jeg maatte tilskrive mig selv

at ligesaa lidt lunde jeg saa om Ratten

af Samvittighedsnug berover.

Hørst syntes jeg paa at tage herhertil,

bevidne min Kusines Uskuldighed og bede Dem,

Mr. Engelhard, om Tilgivelse for min Let-

sindighed; thi Andet var det visstelig ikke;

men da jeg saa igjen mindebed, hvorledes

til Man og Kone, som baade hans Ven-

stab og Begge og hans Kald som Her-

rens Djener, waatte lade ham finde Ord til.

Nørigt blev hele Familien i høj

Grad bedrøvet ved at høre om dette

Brud, og Ingen undtagen jeg," tilføjede

Mr. Hassing, idet han rodmæde dybt,

stundne satte, hvorledes denne Splid

fandt være opstået mellem et Præstefolk,

de hidtil syntes at have lever i det lyk-

kelige Samliv. Jeg lunde ikke lade